

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/14/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8321201388
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8321201388.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlaty Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobcu: R.. T. V., nar. XX.XX.XXXX, F. XXXX/XX, XXX XX F. - H. zast. JUDr. Júliusom Kvetanom, advokátom, Jasenovská 11, 066 01 Humenné, IČO: 42 341 493, proti žalovanému: RASKO , s.r.o., IČO: 36805696, Janka Kráľa 414/3, 066 01 Humenné, v spore o zaplatenie 4309,68 eur s príslušenstvo, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 12C/18/2021-66 zo dňa 21.10.2021 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok okrem úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.30,68 eur od 03.05.2019 do 02.04.2021 a výroku o trovách konania.

Mení rozsudok čo do úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.309,68 eur od 03.05.2019 do 02.04.2021 tak, že žalobu v tejto časti zamietá.

Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie prvým výrokom žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4.309,68 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.309,68 eur od 03.05.2019 do zaplatenia v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Druhým výrokom súd priznal žalobcovi vo vzťahu k žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 % stým, že o výške trov konania rozhodne samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 4.309,68 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.309,68 eur od 03.05.2019 do zaplatenia.

3. Súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní aplikoval ust. § 451 ods. 1, 2, § 517 ods. 1, 2, § 563, § 680 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

4. Prvoinštančný súd po vykonanom dokazovaní konštatoval, že žalobca ako kupujúci uzatvoril dňa 24.04.2019 so žalovaným ako predávajúcim Kúpnu zmluvu, na základe ktorej bol povolený rozhodnutím Okresného úradu Banská Bystrica, katastrálny odbor, číslo vkladu U. vklad vlastníckeho práva pre žalobcu a dňom 02.05.2019 sa stal žalobca vlastníkom nehnuteľností uvedených v predmete kúpnej zmluvy. Žalobca ako nový vlastník vstúpil do právneho postavenia prenajímateľa, ktorým bol do 01.05.2019 žalovaný, a to podľa zmluvy o nájme nebytových priestorov, uzavretej dňa 27.03.2019 so spoločnosťou CHICKEN 4 rest SK, s.r.o. Predmetom zmluvy o nájme boli nehnuteľnosti uvedené v tejto

nájomnej zmluve. Žalovanému bolo zo strany nájomcu za mesiac máj 2019 dňa 30.04.2019 zaplatené nájomné vo výške 1.250 eur bez DPH, napriek tomu, že od 02.05.2019 už žalovaný nebol vlastníkom, a teda ani prenajímateľom nehnuteľností podľa nájomnej zmluvy. Žalovaný má zároveň vo svojej dispozícii sumu depozitu, t.j. finančnej zábezpeky vo výške 3.100 eur, ktorá mu bola podľa nájomnej zmluvy uhradená nájomcom pri jej podpise. Žalobca sa preto domáhal na žalovanom vydania bezdôvodného obohatenia vo výške nespotrebovanej časti nájomného za mesiac máj 2019 za obdobie 30 dní vo výške 1.209,68 eur a zaplata 3.100 eur, t.j. vydania depozitu. Žalobca pred podaním žaloby vyzýval žalovaného na zaplata tejto sumy, avšak napriek tejto výzve žalovaný požadované plnenie žalobcovi nevydal, preto si žalobca žalobou uplatňuje aj úrok z omeškania.

5. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalovaný ako prenajímateľ zmluvou o nájme nebytových priestorov zo dňa 27.03.2019 prenajal spoločnosti CHICKEN 4rest SK s.r.o. ako nájomcovi nebytové priestory na LV číslo XXXX a LV číslo XXXX v kat. území F. F., pričom z obsahu zmluvy o nájme vyplýva, že nájomný vzťah bol uzavretý s účinnosťou od 01.04.2019. Taktiež je nespornou skutočnosťou, že pri uzavretí zmluvy žalovaný ako prenajímateľ prevzal od nájomcu - depozit vo výške 3.100 eur. Nájomca, spoločnosť CHICKEN 4rest SK s.r.o., zaplatil žalovanému dohodnuté nájomné za mesiac máj 2019 vo výške 1.250 eur. Následne žalovaný Kúpnu zmluvou zo dňa 24.04.2019 odpredal predmetné nehnuteľnosti žalobcovi, ktorý nadobudol vlastnícke právo k týmto nehnuteľnostiam na základe Rozhodnutia Okresného úradu F. F., katastrálny odbor číslo vkladu: U. zo dňa 02.05.2019, a teda týmto dňom sa žalobca stal vlastníkom predmetných nehnuteľností. Žalovaný tvrdil, že predmetné finančné prostriedky mali byť použité na úhradu dlžného nájomného, avšak toto svoje tvrdenie žalovaný ničím nepreukázal. Keďže odo dňa 02.05.2019 žalovaný už nebol vlastníkom nebytových priestorov, ktoré predtým prenajal spoločnosti CHICKEN 4rest SK s.r.o., je povinný vydať žalobcovi ako novému prenajímateľovi depozit, ktorý mu uhradil nájomca pri uzavretí nájomnej zmluvy vo výške 3.100 eur, keďže žalovaný mal nárok len na nájomné za mesiac apríl 2019 a jeden deň v mesiaci máj 2019. Z týchto dôvodov súd priznal žalobcovi sumu 3.100 eur a sumu 1.209,68 ako nájomné za 30 dní za mesiac máj 2019. Súd priznal žalobcovi aj uplatňovaný úrok z omeškania v súlade s ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Žalobca preukázal, že žalovaného vyzval na zaplata dlžnej sumy, pričom žalovaný požadovanú sumu žalobcovi nezaplatil, čím sa dostal do omeškania.

6. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s ust. § 262 ods. 2 CSP a priznal žalobcovi vo vzťahu k žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

7. Proti uvedenému rozsudku podal žalovaný odvolanie, ktoré odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. d), f), h) CSP. Uviedol, že podaním zo dňa 13.10.2021 žalovaný oznámil súdu písomne, že preukazuje, že nájomca bol v nájme niekoľko mesiacov a za toto obdobie nebola uhradená žiadna suma. Zároveň požiadal súd o predĺženie lehoty na doručenie listinných dôkazov z dôvodu, že účtovník žalobcu bol v danom čase práceneschopný. Súd svojím postupom odňal žalovanému možnosť konať pred súdom a bolo porušené právo žalovaného na spravodlivý proces. Žalovaný uzatvoril nájomnú zmluvu ako prenajímateľ s nájomcami; (Y. Q., Y. L.) dňa 18.09.2018 a obsah tejto zmluvy je totožný s obsahom nájomnej zmluvy zo dňa 27.03.2019, (najmä čo sa týka depozitu vo výške 3.100 eur). Následne dňa 27.03.2019 žalovaný ako prenajímateľ a uvedení nájomcovia uzavreli dohodu o ukončení nájomnej zmluvy zo dňa 18.09.2018. Dňa 27.03.2019 žalovaný 0 ako prenajímateľ uzatvoril nájomnú zmluvu s nájomcom CHICKEN 4rest, s.r.o. Spoločníkom tejto spoločnosti je aj Y. L.. Na základe vyššie uvedených skutočností nedošlo k uzatvoreniu novej nájomnej zmluvy s treťou osobou, ale len k zmene označenia nájomcu podľa požiadaviek dovtedajších nájomcov. Skutočná vôľa účastníkov predmetného právneho úkonu sa dá vyložiť aj ako postúpenie práva povinností z pôvodného nájomcu na nový subjekt. Preto je len formálne v dohode o ukončení nájomnej zmluvy uvedené, že žalovaný vrátil depozit 3.100 eur nájomcom a zároveň v nájomnej zmluve zo dňa 27.03.2019 je uvedené, že nájomca CHICKEN 4rest, s.r.o. zaplatil depozit 3.100 eur žalovanému. V skutočnosti však žalovaný tento depozit neprevzal. Obsah tejto zmluvy bol totožný s obsahom nájomnej zmluvy zo dňa 27.03.2019 Žalobca nepreukázal, že žalovaný skutočne prevzal dňa 27.03.2019 od nájomcu CHICKEN 4rest SK, s.r.o. depozit vo výške 3.100 eur ako nevyhnutný predpoklad pre vznik bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného. Toto konštatovanie je síce uvedené v nájomnej zmluve zo dňa 27.03.2019, avšak žalovaný túto skutočnosť vysvetlil a rozporuje. Ak by malo dôjsť k zaplata depozitu v hotovosti, v účtovníctve by táto platba bola zaevidovaná. Súd nevykonal dokazovanie dožiadanim vyjadrenia spoločnosti CHICKEN 4rest, s.r.o., hoci túto skutočnosť na preukázanie tvrdení mohla zadovážiť aj žalujúca strana od svojho aktuálneho nájomcu. Za nesprávny zároveň považuje rozsudok aj v časti priznaných úrokov

z omeškania od 03.05.2019 do zaplata. Od uzavretia kúpnej zmluvy dňa 24.04.2019 sa žalobca žiadnym spôsobom nedomáhal zaplata údajného bezdôvodného obohatenia. Žalobca mal zaslať výzvu až dňa 24.03.2021, teda nie je možné priznať žalobcovi právo na plnenie úroku z omeškania od 03.05.2019. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobu zamietne.

8. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že žalovaný poukazuje na skutkové okolnosti, ktoré mohol ako prostriedky procesného útoku a obrany použiť počas súdneho konania, či už v odpore proti platobnému rozkazu, resp. na pojednávaniach, prípadne v písomných vyjadreniach do skončenia dokazovania, čo sa však nestalo. Nejde pritom o skutočnosti, ktoré by nemohol bez svojej viny uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie, a preto sú ako odvolacie dôvody neprípustné. Tvrdenie žalovaného o započítaní depozitu z nového nájomného vzťahu na dlhy predošlých nájomcov je z právneho hľadiska neprijateľné. V logickom rozpore s dohodou o skončení nájomnej zmluvy zo dňa 27.03.2019, na ktorú v odvolaní žalovaný poukazuje, je aj to, že ak by z predchádzajúceho nájomného vzťahu boli nejaké záväzky nevysporiadané, potom by sa depozit podľa tejto dohody nájomcom nevracal, ale špecifikovalo by sa jeho použitie na vyrovnanie záväzkov. K tvrdeniu o evidovaní platieb v účtovníctve žalobca poukázal na vyjadrenie k odporu proti platobnému rozkazu, v zmysle ktorého je vo výlučnej dispozícii žalovaného aké záväzky a pohľadávky vedie v účtovníctve. Jeho rozhodnutie o nezahrnutí záväzkov však nemá vplyv na ich objektívny status. Použitie depozitu z jedného zmluvného vzťahu na vyrovnanie dlhov z iného zmluvného vzťahu aj z účtovného hľadiska nie je prijateľné. Poukazovanie žalovaného na to, že kúpna zmluva neobsahovala ustanovenia o depozite vo výške 3.100 eur považuje za právne bezvýznamné. Kúpna zmluva riešila podmienky prevodu vlastníckeho práva vrátane dohody o kúpnej cene a jej splatnosti. Povinnosť vyplatiť žalobcovi zábezpeku a časť nájomného vyplývala pre žalovaného ex lege z ust. § 451 a § 680 ods. 2 Občianskeho zákonníka, čo žalovaný vedel, resp. mal vedieť, nakoľko ho neznalosť zákona neospravedlňuje. Pokiaľ ide o úrok z omeškania, tento považuje za legitímne uplatnený. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

9. Žalovaný v replike uviedol, že trvá na svojich vyjadreniach a v ďalšom zhrnul svoju argumentáciu uvedenú v odvolaní. Trval na návrhu, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a žalobu zamietol.

10. Žalobca v duplike uviedol, že námietka o započítaní depozitu z jedného zmluvného vzťahu s údajnou pohľadávkou z iného zmluvného vzťahu pri podstatnej rozdielnosti v osobe nájomcu neobstojí z právneho ani účtovného hľadiska, je nelogická a v rozpore s predloženými dôkazmi. Trval na svojom návrhu, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako správne potvrdil.

11. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie boli podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajskému súdu v Prešove dňa 01.07.2022 a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne.

12. Z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd prejedná vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých- výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať, nemusí byť pritom daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu SR sp zn. II. ÚS/78/05).

13. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie, s výnimkou priznaného nároku na úroky z omeškania, náležité zistil skutkový stav veci na základe vykonaných dôkazov navrhnutých stranami sporu, preto si osvojuje závery súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP a len na zdôraznenie vecnej správnosti a v súvislosti s odvolacími námietkami žalovaného uvádza nasledovne.

14. Vo vzťahu k tvrdeniu žalovaného, že žalovaná suma mala byť použitá na úhradu dlhu na nájomnom vyplývajúcom z predchádzajúcej nájomnej zmluvy, pričom predkladal listinné dôkazy ako prílohu odvolania, odvolací súd uvádza, že toto dokazovanie malo byť realizované pred súdom prvej inštancie. Ak žalovaný predkladal dôkazy o uvedenom až v odvolacom konaní, ako prílohu odvolania, ide o novoty, na ktoré odvolací súd už nemôže prihliadať podľa § 366 CSP, lebo nie sú na to splnené zákonné podmienky.

15. V ďalšom čo sa týka bezdôvodného obohatenia vo výške 4.309,68 eur s prísl., sa odvolací súd stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie.

16. Z vykonaného dokazovania bolo nepochybné preukázané, že žalovaný ako prenajímateľ zmluvou o nájme nebytových priestorov zo dňa 27.03.2019 prenajal spoločnosti CHICKEN 4rest SK s.r.o. ako nájomcovi nebytové priestory na LV číslo XXXX a LV číslo XXXX v kat území F. F.. Z obsahu zmluvy o nájme vyplýva, že nájomný vzťah bol uzavretý s účinnosťou od 01.04.2019. Pri uzavretí zmluvy žalovaný ako prenajímateľ prevzal od nájomcu depozit vo výške 3.100 eur, ako aj nájomné za mesiac máj 2019 vo výške 1.250 eur. Kúpnu zmluvou zo dňa 24.04.2019 žalovaný odpredal predmetné nehnuteľnosti žalobcovi, ktorý nadobudol vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam na základe Rozhodnutia Okresného úradu Banská Bystrica, katastrálny odbor číslo vkladu: V XXXX /XXXX zo dňa 02.05.2019, čím sa žalobca stal vlastníkom predmetných nehnuteľností. Tvrdenie žalovaného o tom, že predmetné finančné prostriedky mali byť použité na úhradu dlžného nájomného, nebolo v konaní ničím preukázané, teda žalovaný neunesol dôkazné bremeno ohľadom tohto tvrdenia.

17. Vzhľadom na skutočnosť, že od 02.05.2019 žalovaný nebol vlastníkom nebytových priestorov, ktoré predtým prenajal spoločnosti CHICKEN 4rest SK s.r.o., súd prvej inštancie správne rozhodol, keď vyslovil, že žalovaný je povinný vydať žalobcovi ako vlastníkovi predmetu nájmu depozit, ktorý mu uhradil nájomca pri uzavretí nájomnej zmluvy vo výške 3.100 eur a sumu 1.209,68 ako nájomné za 30 dní za mesiac máj 2019 ($1.250 : 31 = 40,32$ eur na deň, teda $40,32 \times 30$ dní = 1209,68 eur). Spolu teda je žalovaný povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 4.309,68 eur.

18. Odvolací súd ešte dodáva, že Ústavný súd Slovenskej republiky v zhode s rozhodovacou praxou Európskeho súdu pre ľudské práva stabilne judikuje, že povinnosť súdu odôvodniť svoje rozhodnutie neznamena automaticky povinnosť poskytnúť podrobnú odpoveď na každý nastolený argument. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (napr. sp. zn. II.ÚS/44/03, III.ÚS/209/04, I.ÚS/117/05, III.ÚS/191/2013). Rozsah povinností odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzované s ohľadom na okolnosti každého prípadu (viď uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo/163/2015 zo dňa 17.04.2016).

19. Odvolací súd so zreteľom na vyššie uvedené má za to, že rozsudok súdu prvej inštancie zodpovedá kritériám daných v ust. § 220 ods. 2 CSP. Z rovnakých dôvodov nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými odvolacími námietkami žalovaného, ktoré nemohli spôsobiť zmenu či už právneho posúdenia veci alebo zmenu rozhodnutia ako takú, čo do povinnosti vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie.

20. Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie okrem výroku o zaplatení úrokov z omeškania postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

21. Ako dôvodná je námietka žalovaného vo vzťahu k priznaným úrokom z omeškania, ktoré súd prvej inštancie priznal odo dňa 03.05.2019, pričom ako vyplýva z výzvy žalobcu zo dňa 26.03.2021, dlžnú sumu žiadal uhradiť do troch dní od doručenia tejto výzvy žalovanému. Z predloženej doručky (č.l. 18) vyplýva, že výzva bola žalovanému doručená dňa 30.03.2021. Preto nárok na úroky z omeškania vznikol žalobcovi až nasledujúci deň po márnom uplynutí 3 dní, t.j. 03.04.2021. Preto súd prvej inštancie nesprávne rozhodol, ak priznal úroky z omeškania už od 03.05.2019.

22. Vzhľadom na uvedené odvolací súd v zmysle ust. § 388 CSP zmenil výrok čo do úroku z omeškania tak, ako je uvedené vo výroku II. tohto rozsudku.

23. O trovách konania pred súdom prvej inštancie aj o trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 396 ods. 1, 2 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 CSP tak, že žalobcoví, ktorý bol neúspešný iba v nepatrnej časti konania čo do úroku z omeškania, priznal plnú náhradu trov prvoinštančného a aj odvolacieho konania s tým, že o ich výške rozhodne súdny úradník súdu prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku.

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému

rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /(dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).